

JOURNALIST PUBLISHING

ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည် ၏
ဒီမိုကရေစီဆိုင်ရာ လူငယ်ပညာပေး
ဟောပြောချက်များ

Design: Aung Myo(Rays)

အခန်း (၁)

ဒီခေါမနိုင်ငံတွင်းမှာ ဆိုရင် အေသင်မြို့တော်တစ်ခုတည်း ဒီမိုကရေစီသဘောထားနဲ့ ကျင့်ကြံ တာမဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့လို့ ဒီမိုကရေစီက အေသင်မြို့တော်မှာ ပိုပြီးတော့ ဖွံ့ဖြိုးတယ်။ ပိုပြီးတော့ ရင့်ကျက်တယ်လို့ ဆိုရမှာ ပေါ့။ တခြားမြို့ပြနိုင်ငံလေးတွေမှာ လည်း ဒီလိုဒီမိုကရေစီဆန်ဆန်စ နစ်တွေ ကျင့်သုံးခဲ့တာတွေ ရှိပါတယ်။

အေသင်မှာ ဒီမိုကရေစီဖြစ်လာရတဲ့ အကြောင်းအရင်းကတော့ အေသင်ရဲ့ အနေအထား၊ စီး ပွားရေးအနေအထား၊ လူမှုရေး အနေအထားတွေ အားလုံးအရ ဖြစ်လာတာလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီ လူမှုရေးစီးပွားရေး အနေအထားတွေအားလုံးအရ ဖြစ်လာတာလို့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလူမှုရေး၊ စီး ပွားရေးအနေအထားတွေမှာ ကျေးကျွန်စနစ်ပါတယ်။ ကျေးကျွန်တွေက အလုပ်ကြမ်းတွေ လုပ်တဲ့ အ ခါကျတော့ နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများ ဟာ နိုင်ငံရေးအတွက် အချိန်ပေးနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောတရား ရောက်သွားပါတယ်။

ဒီတော့ တချို့က ဒီဟာကိုမေးမယ်။ “ကျေးကျွန်စနစ်ရှိမှ ဒီမိုကရေစီဟာ ထွန်းကားနိုင်မှာ လား။ ဒီမိုကရေစီစနစ်နဲ့ ကျေးကျွန်စနစ်ဆိုတာ တကယ်တော့အင်မတန်မှ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်နေ ပါတယ်။ ဒါမှန်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ ကျမပြောတာ အရင်တုန်းက အေသင်မြို့က ဒီမိုကရေစီဆိုတာ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ ဒီမိုကရေစီ မဟုတ်ဘူး ။ ကျမတို့

အခုခေတ်မှာ သိတဲ့ ဒီမိုကရေစီမျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး ။ သို့သော်ငြားလည်း အခုခေတ်မှာ ဆိုလို့ ရှိရင် ကျေးကျွန်စနစ်ဆိုတာ မရှိတော့ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျေး ကျွန်စနစ်လည်း မလိုတော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ အခုစက်မှုခေတ်ဆိုတော့ အရင်တုန်းက လူ တွေကိုခိုင်းတဲ့ အလုပ်ကြမ်း တော်တော်များများကို စက်တွေကနေပြီးတော့ လုပ်နိုင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ပြည်သူတွေလူထုကလည်း အားလပ်ချိန်ရနိုင်တယ်။ နောက်ပြီးတော့လည်း တိုက်ရိုက်ဒီမိုကရေစီ မ ဟုတ်တာကြောင့်မို့လို့ ပြည်သူလူထုထဲမှာ အားလုံးဟာ ဒီလောက်တောင်မှ နိုင်ငံရေးအတွက် အချိန် ပေးစရာမလိုဘူး။

ဒါကြောင့်မို့ ဒီမိုကရေစီဆိုတာ အခြေခံ (၂) မျိုးရှိတယ်ဆိုတာ အားလုံးသိပါတယ်။ အရင်တုန်း က တိုက်ရိုက်ဒီမိုကရေစီပေါ့။ နောက်တစ်ခုကျတော့ ကိုယ်စားလှယ်အားဖြင့် ကိုယ်စားလှယ်ကနေ တစ်ဆင့်လုပ်တဲ့ ဒီမိုကရေစီမျိုး။

ဒီတော့ ကျမတို့ ဟာ ကျေးကျွန်စနစ်မရှိသော်လည်း ဒီမိုကရေစီထွန်းကားနိုင်တယ်ဆိုတာကို ကျမ ကြုံလို့ ပြောသွားချင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတာတော့ တချို့ကနေ ဒီဟာကို စောဒကတက်လို့ ။ အသင်မှာ ကျေးကျွန်တွေရှိလို့ သာ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ ဟာ နိုင်ငံရေးမှာ ပါနိုင်ရအောင်လို့ အားလပ်ချိန် ရှိတာလို့ ပြောလေ့ရှိတယ်။

“ဒီမိုကရေစီ ဆိုတာဟာ ပြည်သူလူထုရဲ့ အင်အား ဖြစ်သော်လည်း စည်းမဲ့ကမ်းမဲ့တာဝန်မဲ့ အင်အားမျိုးတော့ မဟုတ်ဘူး ။

ဘာပဲပြောပြော ဒီမိုကရေစီဆိုတာလည်း သူ့စည်းနဲ့ သူ့ရှိတဲ့ အုပ်ချုပ်မှုစနစ်ပဲဖြစ်တယ်လို့ ဒီလို ပဲ ကျမတို့ ယူဆရပါတယ်”

ဒီလို ဒီမိုကရေစီနဲ့ ပတ်သက်လို့ စောစောပိုင်းကနေပြီးတော့ စိတ်ဓာ

တ်ရေးရာအရ၊ သဘော ထားရေးရာအရပြောခဲ့တဲ့ အပြောအဆိုထဲမှာ နာမည်အကြီးဆုံး ရှေးအကျဆုံးတစ်ခုကလည်း ပဲရီးဖ လီးစ်ရဲ့ မေးခွန်း တစ်ခုဖြစ်ပါတယ်။ ပဲရီးဖလီးစ်ဆိုတာဟာ အေသင်မြို့တော်မှာ နေသွား တဲ့ နိုင်ငံရေး သမားကြီးလို့ လည်း ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး တစ်ဦး အနေနဲ့ လည်း အမှုထမ်းခဲ့တယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲ ဒီတုန်းက ဗိုလ်ချုပ်တွေဆို တာလည်း ပြည်သူလူထုက နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများကနေပြီးတော့ ရွေးချယ် တာဖြစ်တယ်။ ခဏခဏ စစ်ပွဲတွေဖြစ်တဲ့ အခါကျတော့ စစ်ပွဲတွေမှာ ဦးဆောင်ဖို့ ဗိုလ်ချုပ်တွေကို နိုင်ငံ သူနိုင်ငံသားများကပဲ ဒီ မိုကရေစီစနစ်အတွင်းကနေ ရွေးချယ်တာဖြစ်တယ်။ ဒီပဲရီးဖလီးစ်က ပြော ခဲ့တဲ့ မိန့်ခွန်းဆိုတာကလည်း မှတ်တမ်းတင်ခဲ့တာက သူကိုယ်တိုင် မှတ်တမ်းတင်ခဲ့တာတော့ မဟုတ် ပါဘူး။ ပဆီးသဒီး(စ်) ဆိုတဲ့ သမိုင်းပညာရှင်တစ်ဦးကနေပြီးတော့ သူရေးခဲ့တဲ့ သမိုင်းစာအုပ်ထဲမှာ ထည့်ပြီး ရေးခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ အဲဒီမိန့်ခွန်းကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အဲဒီတုန်းက “ ဒီမိုက ရေစီရဲ့ အနှစ်သာရ ” ကို သူတို့ က ဘယ်လိုမြင်သလဲလို့ ကြည့်လိုက်ရင် “ ဥပဒေစိုးမိုးရေး ” လို့ ပဲ မြင် ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပဲရီးဖလီးစ်က သူမိန့်ခွန်းထဲမှာ သူက ဘာပြောသွားလဲဆိုတော့

“ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံဟာ တခြားနိုင်ငံတွေနဲ့ မတူဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံမှာ ဆိုရင် (ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံဆို တာ အေသင်မြို့ကိုပြောတာ) ကျွန်ုပ်တို့ နိုင်ငံမှာ ဆိုရင် နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားအားလုံးဟာ ဥပဒေအရှေ့မှာ တန်းတူညီစွာ အခွင့်အရေးရတယ်” ဆိုတဲ့ ကိစ္စကို ပြောသွားတယ်။ အဲဒီတော့ ဟိုးအစတည်းကပင် လျှင် ဒီမိုကရေစီနဲ့ ဥပဒေစိုးမိုးရေးဆိုတာ ဒွန်တွဲပြီးတော့ လာတယ်။ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားများ ဟာ နိုင်ငံ အတွက် အဓိကကျတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ချရမယ်ဆိုတာဟာလည်း တစ်ခါတည်းပါပြီးတော့

လာ ပါတယ်။

